

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Johan[n]e bono confessore. Cap[itulum]. vj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis nuperrime canonizatis

fol. cccxxiiij

dōne bauariorum duce ratisbone et cōcipitur: vñ de baptizato ipo duce cum populo per dannib⁹ um descendēs: per noricos p̄dīcādo: in panoni am deuenit inferozē: et hinc vbi magis estua bat gentilites: diuertebat intrepidus: idola de struebis: ecclesias erigens: et populos baptism⁹ gratia regenerans: et postq̄ plura circuerat: loca ad urbem inuanensem: vbi epaletū firmauerat sedem remeauit: vocationis dīem non igno rans: vbi constructo eredrude virginī nepti sue monasterio: et vitale in successorem electo: feb̄ defatigatus: dī resurrectionis peractis missa rum solennib⁹ munirū sacro corporis christi viatico et plangentib⁹ manibus inter modulan tūm chozorū angelorum ad sanoram prooperas ut felicitatem.

De sc̄o Johāne bono confessore. Cap. vi.

Johānes bonus con fessor: patria mātrianus: iohāne pa tre defuncto hereditate dīnes reli cūs est: p̄ quo dū libricis iuuenib⁹ adhereret: bona ei⁹ in aere fineſer p̄ces ad dēū mittebat: de⁹ autē fideliū vota nō respēci: ecce iuuenē finit ad salutē aīe corpe infirmari: s̄ dū se religiōnis voto affligat: pristine saluti restituif: qui mortua matre: paupib⁹ erogatis oībus i quādā specu hand̄ p̄cul a cesena recessit: vbi mītrū i modū se afflīgebat: postmodū sū pto heremitarū bri augustini habitu carnalib⁹ incēdīs torceri cepit: que preacatis artūdīnis particulis sub vnguisb⁹ manū infixis extinxit rā acī cruciatu: et triduo pene exanimis tacue rit: s̄ q̄ plus de⁹ seruos suos nō deferit: per vī sionē ei⁹ apparenſ: et incētua carnis et vulnera p̄ter sanauit: qui deo gratias agēs: incredibili abstinentia se affligēs: plurima in flauinā et vībris instaurās monasteria: sibi mirabile scriba tis nomē edificauit: in qua regione p̄ annos. l. cōmorat̄ in patriā inde reuersus est: et diebus ac perfectis operib⁹ plenus extra manū in monasterio sibi a ciuib⁹ cōstructo: anno salutis 1400. spiritū deo relaxauit. Lui⁹ corpus nō multo post i vībe trāstatū in monasterio sancte agnetis honestissime cōditū est: cui⁹ se pulchrum miraculū frequētissime radiatur. Elūs memoria colitur in octava pasche.

De sancta katherina senenhi. Cap. vii.

Atheri na senensis pa tria: ex iacobō et lapa parentib⁹ hōestis or tuz habuit: que septēnis deo vout virginitatē. Sed quum duodecim na ta foret annos: a parentib⁹ in stanter de plugio vefak: quib⁹

aperuit: qđ ad id vīḡ tēporis oculuerat. Lui parētes non sine lacrymis indulsero: et concupis̄tum beati dominici habitum pro ea impetrarūt: quo sumpto katherina in vigilijs et oratio nibus cincta catheena vitam duecebat: inter certa rā virtutum opera pauperibus munificā: et ins firmis obsequiosam se prestabat. Interea āno dñi millesimo trecentesimo septuagesimo quinto inter florentinos et gregorivndecimū pontifi cem oritur discensio: interdicūtū florentini et excommunicantur: qua de re katherina valde an xia auinōne ad pontificez perrectis de reb⁹ cō ponendis tractatur: quo a pontifice obtentor florentiam reverētes tumultuantē repperit: nō de pace conclūit. Katherina vt huius incēdī suscitatrix gladio perit: sed ipsa ad martyrium p̄ ecclia se offerēs illeſa dimittit. Interim moritur pontifex: vībauo. vi. substituto p̄tēt̄ cōficitur: katherina senas revertit: vbi libellum spiritū aīlata dicrauit: sed ecce orto sc̄lūmate: de morte pontificis agit: quo p̄ sp̄m agnito ve hementius affligit: instantē ad dūm p̄ces has bert: vt in suis caput impīū sc̄lus cōvertat: res cōponunt: et exinde vīḡ ad vite sue terminū a demonib⁹ sub horribilib⁹ spēbus diversis tor mentis est flagellata. Habuit autē bīā katherina plures diuinās visiones: et illā p̄sertim cruciſſi: et cuīus vulnerib⁹ intrinsecus adeo sauciata remansit: q̄ dicebat nisi dēū nō uī faceret miraculū: breui se moriturā: in cōione frequenter in extasi rapiebat: et nō nunq̄ plures dies absq̄ cibo trahebat. In extremitis deniq̄ labo rās inter cōuocatas sorores rome optimā vitā finiuit āno salutis. 1400. cccxli. etatis sue. xxvij. in ecclia sancte marie sup̄ mineraū nō sine miraculoz multitudine sepultra: cui⁹ cinis cū ossibus anno eiusdem. 1400. cccxli. luxta capellā ma lozē in sepulchru marmoreū trāstatus est: anno dñi. 1400. cccxli. p̄ sermo ponti. catalogo sanctorū aggregata: eius dies p̄ma mai⁹ dñica: de mandato eiusdem pontificis veneratur.

De sancto Urlio cōfessore. Cap. viii.

Ursus cōfessor: et nobilit̄ frāncorū gene re traxit origi nem: quē adhuc lacrentē quidā peregrin⁹ matr̄ p̄ficiat furū patriciā. qū adoleuitser puer amorum. xvii. ad palatia karoli imperatoris accedēs sine pedes sine equis adeo se strenue gerebat q̄ ar morum duxor creatus est: qui quum parentes aliquādo visitaret matrem p̄gnostici memorē semper fiuentem iuueniebat: que de lacrymis sepius interrogata: tandem dulcibus vīcta p̄cib⁹ filio causam ppalauit: qui vt horrenduz scelus

